

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Udrag fra Digte

Citation: Stub, Ambrosius: "Digte", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 12.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub01val-shoot-idm140613725743680/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Krengerup, og var kendt for sin store Godtgørehed. Han har imidlertid hurtigt skuffet Velynderne. I det Digt, han i Slutningen af sin Levetid skrev til Stiftamtmand Holstein i Ribe, og hvori han gav en Oversigt over sit Liv, udtrykker han det paa denne Maade:

Min Skiebne spillede saa sneedig med min Lykke,
Fordi jeg fandt mig ey i Nogles Agt og Nykke.
For sildig blev jeg klog af Tidens Skue-Spil,
Hvor Verden føyer den, der gjør, hvad Verden vil.

Ambrosius Stub er hurtigt blevet opslugt af det muntre Liv i Hovedstaden og har forsømt sine Studier. Naar han i det lige nævnte Digt siger:

Jeg var Academist til første Mandoms Tid,
Minerva lod end og fornøyet med min Flid,

er det utvivlsomt en Overdrivelse. Ikke engang Baccalaureus-Graden, som man sædvanligvis tog et Aar efter, at man var blevet Student, naaede han nogensinde. Hans selskabelige Talenter, hans musikalske Anlæg og ikke mindst hans Evner til at skrive Vers har skaffet ham nye Venner og Velyndere. Blandt saadanne kan formodentlig nævnes den kendte Godsejer og Latindigter Fr. Rostgaard, Geheimearkivar, Oversekretær i Danske Kancelli m. m., med hvem han maa have haft en vis Forbindelse, idet han har skrevet et latinsk Epigram i Anledning af et Epigram, som skal være skrevet af Rostgaard kort efter Københavns Ildebrand 1728 om et Korn, der voksede op i Muren af det afbrændte Borchs Kollegium. En Velynder var formodentlig ogsaa den berømte General og Krigsminister Poul Løvenørn, d. 27. Febr. 1740, til hvis Jordefærd Stub fra Taasinge sendte et langt Digt, og til hvem flere af Datidens Digtere stod i Taknemmelighedsgæld.

Stubs Viser var kendt paa Vinstuer og i Studenterkredse endnu længe efter hans Studentertid. Rahbek nævner, at »Gid den faae Skam der slaar i Dag« og flere af hans Sange gik fra Mund til